

da aega aias temma omma ammeti töö-
moga ja sure nähtawa fassoga.

Kannataðes, játtá ennaast Jum- mala holefs.

Uhhes fullas ellas üks mees, maism ei
teadnud paljo temmast, ehe tedda ful kei-
geparrematte rahwa hulka tullefs arwata.
Ta olli diglane mees, ja kartis Jumma-
lat; hoidis furja eest; teggi tööd ja nág-
gi waewa tassase waimoga, ja sõi omma
ennese leiba. Ei ta paljo rákind, ogga
sedda ennam teggi ja kannatas veel paljo

ennam. Ærratúddinematta olli temma om-
ma tó fallal, agga segipárrasti olli temmal
aega ful, ka selle ette murret kanda, mis
paljo ennam on fui tó. Temma laste
fašwataminne ja keik mis ta neile olli fát-
te öppetanud náitis wálja, mis ka selle
polest maestे sugugi jouab, fui agga nou
ja tahtminne hea. Íssse ka fáis omma
laste eel, ja püdis ifka targemaks minna,
ja ei olnud mitte surelinne se peále, egga
tahtnud ka teiste eest wáljayaista; ei ta
teind keslelegi furja, ellas rahho sees iaga-
mehhega, aitis nou ja tóga ni fui joudis,
egga woind ka ükski temma peále nurrise-
da. Monda olli árrakatsnud, ja olli ár-
rakatsutud mitmest waewast ja õiete im-
me olli náhha, et keiksuggused willetsussed
just temma kätte tullid, kes ommiti ful
parrema wáárt ollefs woind olla. Oll-
meiste többi likumas, kohhe siis olli temi
ma farja fallal; áppardas Jummal wils-
ja árra, ifka temma pold siis olli keige-